

NAKLANKEN

Contactblad van de Koninklijke Fanfare Sint-Martinus Kester

Vierde jaargang nr 2

10

juni 2009



Tijdens het Sprookjesconcert van 21 maart 2009

**werd niet enkel heerlijke muziek gebracht door onze muzikanten,
maar kregen ook allerhande sprookjesfiguren muzikaal een nieuw
leven: Shrek, Gulliver, Kapitein Hook, Peter en de wolf.
Allen luisterden ze vol bewondering naar een Witte Merel...**

Koninklijke Fanfare Sint-Martinus Kester

Gesticht in 1846 en in 1952 onderscheiden met de titel van Koninklijke Maatschappij.

Voorzitter: Willy Juwet, Patattestraat 15, 1755 Kester – 054/56 65 32
willyjuwet@skynet.be

Secretaris: Anne-Mie Dedoncker, Bruneastraat 74, 1755 Kester – 054/56 68 63
adedoncker@hotmail.com

Penningmeester: Jo Van Nimmen, Bruneastraat 49, 1755 Kester – 054/56 78 35
jo.vannimmen@skynet.be

Dirigent: Dorien Bosmans, Willem Van Moerbekestraat 8 bus 4, 9500 Moerbeke –
 0485/40 10 07 - dorien_bosmans@hotmail.com

Verantwoordelijke

Instrumenten: Jo Van Nimmen

Partituren: Geertrui Feytens

Activiteiten: Kirsten Musch

Website: www.fanfarekester.be Webmaster: Jonas De Maeseneer

Repetitielokaal: Jagershof, Bruneastraat 36, 1755 Kester

Bankrekening: 429-5100599-60

NAKLANKEN

Contactblad van de Koninklijke Fanfare Sint-Martinus Kester. ISSN 1782-8392

Eindredactie en

verantwoordelijke uitgever: Willy Juwet, Voorzitter.

Inhoud van nummer **10**, het tweede nummer van de vierde jaargang:

Ons sprookjesconcert	blz 1
Colofon:	blz 2
Onder de muzikanten:	blz 3
Drums en percussie:	blz 4 tot 8
Uit de fanfarefamilie:	blz 9
Uit de agenda:	blz 10 tot 13
Op de agenda:	blz 14
Dankend	blz 15
Poëzie is ook muziek...	blz 16

Lid van de fanfare wordt men als **abonnee op Naklanken**. Het kost slechts € 5.
Steunend lid is men door met € 20 bij te dragen in de kosten van de vereniging.
 Naast deze leden en steunende leden zijn gulle **sponsors** steeds welkom.

Onder de muzikanten...

Met haar **Naklanken** begeeft onze fanfare zich van keer tot keer, open en bloot, onder de mensen, zoals beschreven in ons vorig nummer. En het is goed dat dit gebeurt. Het is nodig zelfs dat al de muziek, week na week opgebouwd in hoofd en vingers van de muzikanten, een vrije uitweg vindt en galmt en roept en dartelt met de stilte als zoete bondgenoot gaat spelen.

De burens van het Jagershof krijgen woensdag na woensdag een dosis repetitiemateriaal over zich heen. Tot hun ergernis of tot hun genoegen!? En soms zijn er de optredens. Dan trekt de muziek stapvoets door de straten, houdt halt bij een buurtfeest, jubelt bij een serenade, of herschept de Heidehoogte tot een festivalweide, voor een middag, voor een veel te vluchtig feestelijk moment. Onze **Naklanken** brengt daarover getrouw verslag uit.

Maar vergeten we vooral de muzikanten niet, die soms al jaren denken in tonen, in ritmes, in melodieën. Alsof het alledaagse oefeningen zijn, zetten zij die warrig lijkende notenflarden van hun partituren om in muzikaal samenspel. Het eigen speldeel wordt vakkundig ingepast in een breder geheel, onder het dwingend gebaar van de dirigente. De beheersing van het eigen instrument, van de eigen adem, het luisteren naar de andere instrumenten, het aanpassen van toonsterkte en volume, de concentratie, maat na maat volgehouden, het aanvoelen van de muziek achter de noten, het zijn puzzelstukjes uit de wereld van de muzikant. Hij vliegt niet met groot vertoon naar hogere sferen, maar toch hoopt hij op die momenten dat hij zweven kan op een melodie gedragen door zoveel mede-muzikanten, als door zoveel vleugels, onzichtbaar voor de luisteraars, maar voelbaar voor wie, in eenheid met zijn instrument en zijn collega's, zich harmonieus kan inleven in die muziek.

Tijdens hun recent **Sprookjesconcert** heb ik de muzikanten inderdaad zien zweven (sommigen spreken van zweten) en het resultaat was navenant. Een ganse zaal was getuige van een heerlijke avond waarvan de eerste troef en de hoogste beloning **de muziek** was. We waanden ons niet in het Paleis voor Schone Kunsten en niet in een Scala hier of ginder, maar we voelden ons **thuis**, genietend van de kunde en de inzet van een mooie groep muzikanten.

Aan deze muzikanten vertrouwen we graag, en dankbaar, de toekomst van onze harmonie toe! Dit nummer wil hun een beetje hulde brengen en danken. De foto's, door Maja Slegers gul geschoten tijdens het Sprookjesconcert, zijn er de visuele naklanken van. En wij hebben er nog in voorraad voor volgende nummers...



Anne-Mie Dedoncker, Jozef Notaert, Jonas De Maeseneer en Sandrine Bouteille

Mijn (ons) instrument...

In deze rubriek opende **de trompet** de reeks in Naklanken 3 en op tekst van Marcel Vellemans, gevolgd door **de dwarsfluit** in nummer 5 beschreven door Kirsten Musch, **de klarinet** ontleed door Dorien Bosmans in nummer 7 en **de saxofoon** in Naklanken 8 voorgesteld door Sara Musch. In nummer 9 bracht Freddy Danau een eerste deel van het thema **slagwerk**. In dit nummer leest men het eerste vervolg van zijn verhaal over **Drums en percussie**.

DRUMS EN PERCUSSIE DEEL 2

In het vorige artikel van **Freddy Danau** werden uitvoerig de drums besproken. Nu zijn de percussie-instrumenten aan de beurt die regelmatig in fanfares bespeeld worden. Het is niet zijn intentie om een opsomming te geven van alle bestaande percussie-instrumenten. Ga gerust eens surfen op het internet en je zal versteld staan van het aantal en de soorten die er bestaan. Het is zijn bedoeling om een overzicht te geven van de belangrijkste die voorkomen in fanfaremuziek... en dan nog zullen kenners beweren dat er enkele belangrijke ontbreken!

Een eerste groep vormen de instrumenten die gestemd zijn of worden, een tweede groep deze die geen stemming hebben. Zowel de drums als de percussie-instrumenten zijn **IDIOFONEN**. Dit zijn muziekinstrumenten gemaakt van materiaal dat van nature klankrijk is. De groep idiofonen vormt een van de vijf hoofdgroepen voor de indeling van muziekinstrumenten gebaseerd op de manier waarop het geluid wordt voortgebracht. De term idiofoon impliceert dat het instrument zelf klank voortbrengt doordat het in trilling gebracht wordt. Een deel van de idiofonen is geschikt voor melodispel: ze hebben een benoembare duidelijke toonhoogte, vandaar onze eerste groep.

Eerste groep : de percussie-instrumenten met stemming

De PAUKEN



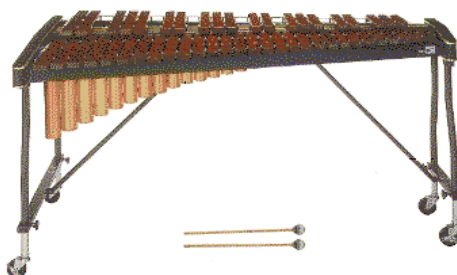
Een **pauk** is een keteltrom met een gedefinieerde toonhoogte en wordt bespeeld door een **paukenist**.

Op een koperen of kunststof ketel (doorsnede 50 tot 80cm) is een vel gespannen. Vroeger gebruikte men kalfshuid, maar tegenwoordig steeds vaker synthetisch vervaardigde vellen. Door met een mallet op het vel te slaan klinkt een bepaalde toon. De toonhoogte is afhankelijk van de spanning van het vel en de plaats waarop het vel geraakt wordt. De grootte van de eronder liggende resonantieruimte bepaalt in welk toonbereik de pauk gebruikt kan worden.

Bij de *machinepauk* wordt de velspanning geregeld met een hendel. De meeste moderne *orkestpauken* zijn uitgerust met een pedaal dat de spanning in het vel regelt. Met een mechaniek van trekstangen wordt de positie van het pedaal omgezet in de gewenste velspanning. Voor het gemak van de paukenist (of paukslager) wordt een *toonwijzer* toegevoegd om een visuele indicatie te geven van de velspanning. De toonwijzer geeft daarbij grofweg aan op welke toon de pauk ingesteld staat.

De klankkleur is sterk afhankelijk van het gebruikte materiaal van de kop van de stok (kurk, leer, vilt) en van de plaats waar het vel geraakt wordt.

DE VIBRAFOON



Een vibrafoon is een *idiofoon*, zoals een xylofoon en een marimba. Daar waar bij deze instrumenten op houten toetsen wordt geslagen om geluid voort te brengen, gebeurt dat bij de vibrafoon op metalen toetsen. Om het geluid op elk gewenst tijdstip te dempen, bevindt zich onder de vibrafoon een pedaal waarmee alle toetsen gedempt kunnen worden.

Onder de toetsen van de vibrafoon zijn resonantiebuizen gemonteerd. In de opening van deze buizen zit een metalen plaatje dat met een motortje aan het draaien kan worden gebracht, waardoor een vibrato (*trillend geluid*) ontstaat. Hieraan dankt de vibrafoon dan ook zijn naam.

HET KLOKKENSPEL (glockenspiel)



Een **glockenspiel** of **klockenspel** is eveneens een idiofoon muziekinstrument, bestaande uit twee rijen metalen staven (toetsen), doorgaans zonder resonator. Soms wordt wel de misleidende benaming 'klockenspel' gebruikt. Het instrument wordt bespeeld met stokken (ook wel mallets genoemd). De afmetingen van de toets (lengte en dikte) bepalen de hoogte van de voortgebrachte toon, waardoor de toetsen voor lage tonen veel groter zijn dan toetsen voor hoge tonen.

Een variant van het glockenspiel zoals dat in een harmonie, fanfare of drumband gebruikt wordt (Engels: *marchingbell*), staat ook bekend als een lyra of *bell lyra*. In de volksmond wordt een glockenspiel wel eens verward met de xylofoon, die echter groter is, houten toetsen heeft en vaak over een resonator beschikt.



Tim Somers en (auteur) Freddy Danau tijdens het 'Sprookjesconcert'

Tweede groep – niet-gestemde percussie

BONGO'S



Bongo's zijn kleine handtrommels die meestal per twee aan elkaar hangen en samen bespeeld worden.

Bongo's hebben meestal een vel-diameter van 7" en 8½" (respectievelijk zo'n 17,8 en 21,6 centimeter) en worden gemaakt van hout of van fiberglas. Hout levert een warme, volle en diepe klank, overigens wel afhankelijk van de houtsoort en de dikte van het hout. Fiberglas heeft over het algemeen een feller en krachtiger karakter.

De vellen worden gespannen via spanhaken (meestal vier per bongo). Onder de bongo zit een stevige onderring. Daar lopen de spanhaken doorheen en worden ze met bouten aangedraaid. Hierdoor wordt het hout van de bongo niet doorboord, wat het geluid van de bongo ten goede komt. Af en toe worden de vellen gespannen via spanbouten in spanklauwen. Deze spanklauwen zijn dan geschroefd op het hout van de bongo.

Bongo's worden door percussionisten veelal samen met conga's (zie hierna) opgesteld. Bongo's hebben over het algemeen een felle klank, omdat zij een kleine vel-diameter hebben waardoor de klank hoog is. Daarnaast zijn bongo's klein van stuk en is de diepte van de trommels niet groot.

Ook bepaalt de manier van spelen de klank. Zo kunnen bongo's worden bespeeld met stokken (bijvoorbeeld bij een drumband), maar meestal worden zij met de hand beroerd. Daarbij geldt dat een vlakke handslag anders klinkt dan een iets gebogen handslag. Je kan ze bespelen met de hele hand, de handpalm of juist alleen met de vingertoppen. Bovendien is de plaats waar je op de bongo's slaat bepalend voor het geluid. Speel je de bongo's op de rand van het vel, dan geeft dat een hogere en fellere klank dan wanneer je de bongo's in het midden van het vel bespeelt.

DE CONGA



Een **conga** is een circa 70-75 cm hoge eenvellige trommel, tonvormig en open aan de onderkant, die meestal met de handen wordt bespeeld. De oorsprong van het instrument is terug te vinden in de Congolese Makuta-trommel. Deze werd via slaven meegevoerd naar Cuba en werd uiteindelijk belangrijk in de Cubaanse muziek. Na 1930 werd de conga door Newyorkse jazzorkesten ontdekt, waarna het instrument geleidelijk ingeburgerd raakte in de westerse muziek.

De conga kreeg met de jaren heel wat veranderingen in vorm en uiterlijk. Vandaag de dag zijn de conga's wat dikker ("buikiger"). Het instrument wordt gemaakt van hout of fiberglas. Houten conga's klinken over het algemeen warmer, voller en dieper dan fiberglas conga's. Echter, conga's van fiberglas hebben doorgaans een feller en iets krachtiger karakter dan hun houten broeders.

Ondanks het feit dat er kunststofvellen bestaan, worden er meestal toch nog natuurlvellen gebruikt. Dit vanwege de warmere klank die bij natuurlvellen ervaren wordt. Een natuurlvel wordt van een dierenhuid gemaakt (denk aan koeivellen of buffelvellen). Een conga wordt gestemd m.b.v. een metalen ring en spanhaken, waarmee je het vel strakker of losser kan spannen. Hoe strakker het vel, hoe hoger de conga klinkt. Conga's hebben in de regel vijf of zes spanhaken.

Conga's worden bespeeld in sets van twee, drie of meer. Elke conga uit de set heeft een andere vel-diameter. Soms hebben percussionisten ook bongo's bij de conga's opgesteld. De vel-diameters worden internationaal met inches aangegeven (dit geldt voor alle soorten trommels). In Westerse landen zijn dit de meest gangbare namen en maten voor conga's:

- Superquinto of Requinto; 10" ofwel ca. 25,4 cm vel-diameter
- Quinto; 11" ofwel ca. 27,9 cm vel-diameter
- Conga; 11 3/4" ofwel ca. 29,8 cm vel-diameter
- Tumba; 12 1/2" ofwel ca. 31,7 cm vel-diameter

De diepte-maat van de conga's ligt meestal tussen de 28" en de 30" liggen. Hoe groter de vel-diameter, hoe lager de conga klinkt

Wordt vervolgd in Naklanken 11.

Uit de fanfarefamilie...

Droevig nieuws: Op 25 februari 2009 is te Heikruis in het R.V.T. Mater Dei een trouwe supporter en steunend lid van onze fanfare overleden: **Celina (Line) Vanderleenen**. Zij werd te Kester geboren op 13 maart 1925 en woonde er Kesterweg 47 met haar zoon en toeverlaat Emiel De Weert. Op dinsdag 3 maart kreeg zij haar plechtige uitvaart in de Sint-Martinuskerk. Langs deze weg wil het bestuur en de muzikanten hun oprecht medeleven betuigen aan de beproefde familie. Line, we zullen uw steeds warme onthaal blijvend missen, maar we danken er u een laatste maal voor.

Gouden jubilarissen mochten we vieren op 19 april 2009. **Karel Van Cutsem en Jeanne Biltreyst** trouwden immers in de aprilse dagen van 1959, 50 jaar geleden. En dat werd gevierd, met de ganse familie en met vele vrienden, te Herne in zaal Egelantier.

Helaas zou het noodlot snel toeslaan: op woensdag 27 mei is Karel thuis in de Kleine Hollandstraat 15 overleden. De verslagenheid was enorm. De massale opkomst bij zijn uitvaart op woensdag 3 mei getuigt van de vriendschap die een ganse gemeenschap Karel en zijn gezin toedroeg. Bestuur en muzikanten van de Koninklijke Fanfare sluiten zich aan bij die brede kring van medeleven met Jeanne, haar kinderen en kleinkinderen. Geluk en smart liggen soms zo dicht naast mekaar. Het verlies voelt hierdoor nog pijnlijker aan.

Expositie van Jef Van Diest. Altsax Jef Van Diest heeft al herhaaldelijk bewezen dat hij, naast zijn vele muzikale pijlen, nog een picturale pijl bezit die hij kleurig weet aan te wenden. Van 10 tot 19 april 2009 exposeerde hij te Sint-Pieters-Leeuw in het Gemeentelijk Cultureel Centrum Coloma met enkele kleurrijke en verrassende nieuwe werken.



Op deze tentoonstelling ontmoeten de kunstenaars van Hernia (inderdaad geboren te Herne) en Leeuw Art (uit Sint-Pieters-Leeuw) mekaar in een gezamenlijke expo.

Schilderen en musiceren houdt de mens Jef blijkbaar in de ban, maar ook 'jong'.

Van rechts naar links: Fons Demel, Jef Van Diest en Sara Musch

Tijdens dit concert trad **Dorien Bosmans, onze dirigente** op, samen met haar collega's van het **klarinetkwartet Solido**. Bij de officiële opening, en nadien in diverse zalen van het kasteel, vergastten zij de bezoekers op meeslepende, virtuoze en steeds verrassende nummers, tot grote vreugde van het muziekminnend expopubliek. Krijgen we eerlang een dergelijk optreden van dit kwartet in het eigen dorp? Wat een heerlijk geschenk zou dit zijn!

De kroniek van 't muziek

Uit de agenda

Sprookjesconcert

Op de eerste lentedag zou het sprookje werkelijkheid worden. Naar die zaterdag 21 maart 2009 werd maandenlang uitgekeken. De repetities werden ontdekkingstochten in onontgonnen muziekpartituren, wandelingen langs oude en nieuwe verhalen, fantasierijke kronkels op weg naar een muzikale apotheose.

En het zag er goed uit...De smaakvolle uitnodigingen en affiches hadden de aandacht getrokken. Grote figuren, zo uit een of andere sprookjesfilm gestapt, begroetten de welgekomen gasten. De feestzaal van 't Jagershof leek klaar voor een zorgeloze reis langs fantasie en illusie, met de muzikanten als sirenen tot verleiding bereid.

En het werd een heerlijke avond, met dito muziek door velen mee beleefd, meeslepend gepresenteerd door Maité Goossens en door Pé Marit in tekeningen geïllustreerd. Creatievelingen uit de eigen harmonie hadden gezorgd voor de rode draad doorheen de opeenvolgende sprookjeswerelden. Luister maar naar hun intro tot deze Odyssee:

*Heel heel lang geleden
toen mensen nog geen mensen waren
en het zonlicht net geboren was
kroop een klein wezentje, een echte rare,
uit een grote donkere, diepe waterplas.
Stap voor stap, op deze onbekende grond,
die – volgens sommigen althans – gisteren niet eens bestond,
begon ons kleintje aan een prachtig avontuur
dat wij u gaan vertellen in het volgende uur.
Ja maar, wie was dat dan, hoor ik jullie denken,
aan wie wij een uur lang onze aandacht moeten schenken.
Hij had geen naam, geen familie, geen kleur of zo,
maar noemde zichzelf gewoon 'Do'.
't Was geen Rus, Amerikaan, Chinees of Griek.
't Was de sleutel van alle begin, ook van de muziek.*



Op het voorplan: Annemie Dehantschutter, Sara Musch, Marlies De Maeseneer en Jo Van Nimmen

Dank past bij de prestatie van zo velen. De muzikanten in de eerste plaats verdienen een grote pluim van waardering en zelfs van bewondering. Pé Marit om zijn gevatte tekeningen, Maité Goossens, in haar grootmoedersstoel gezeten, om haar meevoerende presentatie, de CHIRO-jeugd om de hulp bij de diverse werken van barmhartigheid, Jef Van Nimmen om zijn stille en niet aflatende hulp als drukker, bode, afficheur en zoveel meer, allen werden ze in de bloemen gezet, terecht! En Dorien, die het geheel dirigeerde, van lang geleden tot de laatste noot van het sprookjesconcert, wist het enthousiaste publiek op haar hand te houden. Het gulle publiek wist dit trouwens te appreciëren. Maar het virtuoze piccolospel van Kirsten Musch, dertel als het lustige gekweel van haar *'Merle blanc'*, leeft vandaag nog verder in de herinnering van velen. **Dank en proficiat aan allen!**

Om het geheugen op te frissen, nog even het programma van die heerlijke avond overlopen:

Odyssée
 Shrek Soudtrack Highlight
 Gulliver's travels
 Le Merle blanc
 The Bells of Notre-Dame

The Pink Panter
(door het verruimd saxofoonensemble)
 The return of the Cat
 Peter and the Wolf
 Hook
 A discovery Fantasy

De Heidetocht

Ook dit jaar werd een oude Kesterse traditie in ere gehouden. Op zondag 3 mei kregen we, op initiatief van de parochie en het Gild van het Paardenvolk, de zoveelste Heidetocht. Met zo'n honderd waren we om de eucharistieviering bij de wonen, waaronder fijn uitgedoste ruiters en een flinke schare muzikanten. Onze fanfare zorgde voor de muzikale opener en voor enkele gesmaakte nummers, heerlijk klinkend over deze hoge open ruimte.

In dit feestelijke *Jaar van de Kesterheide*, een initiatief van het gemeentebestuur waarin ook de Heidetocht perfect paste, werden bovendien de veertien staties van de Heide-kruisweg gereinigd en hersteld. Een reden te meer voor burgemeester en co om iedereen te trakteren op een nieuw gebrouwen Tongsnijder... En hij werd veelvuldig geproefd en goed bevonden. De Heidetocht: een zonnige middag gegarandeerd!



De trompetten van Marcel Vellemans, Aurélie Ryckaert en Marjolijn Deridder

Briljanten voor Ben en Paulette

Voor het tweede jaar op rij mocht onze fanfare onder haar leden, sponsors en supporters, een briljanten bruidspaar huldigen. Op zaterdag 23 mei 2009 was het immers exact 65 jaar geleden dat **Ben Reunbrouck en Paulette Soenen** (Edingsesteenweg 320) met mekaar in het symbolische bootje stapten. Het leven zou voor hen een lange omvaart worden, langs talloze verhuizingen, met wiegjes overal, negen in totaal, tot zij uiteindelijk in Kester belandden, in Brugge, in het 'huis van de kantonniër'. Omringd door familieleden en door heel wat burens en vrienden uit de OKRA-familie, kregen Ben en Paulette op deze zaterdagmiddag van onze muzikanten een zonnige muzikale serenade en van burgemeester Michel (bovendien gelegenheidsdrummer) een luimige historische terugblik aangeboden. De jubilarissen, monter en alert, leefden intens mee, vertelden, genoten, dankten, trakteerden, trakteerden, trakteerden... en maakten een afspraak voor 23 mei 2014!

Het Rockconcert

Om de Kermis te openen zou **Sanseveria** (uiteraard **Claudine en Freddy** uit onze fanfare) op vrijdagavond 5 juni ten dans spelen. En er werd gedanst!

Maar als intro trad onze fanfare op met enkele uitgelezen rocknummers. Na het lenteconcert van 21 maart gooiden de muzikanten zich fervent op een totaal ander ritme dus, met volle overgave, sommigen weliswaar met enige vorm van zachte jeugdnostalgie. En al wie het hoorde weet dat het goed was! Met een volle zaal meelevende en heupwiegende luisteraars klonken de felle klanken iets gedempter dan tijdens de voorrepetitie in een feestzaal met lege stoelen. Gelukkig maar! Wie het niet heeft meegemaakt krijgt een herkansing tijdens het Waanzinnig Weekend te Herfelingen in volle julizomer...

De Drievuldigheidsprocessie

En toch ging de processie uit! De weerberichten waren dreigend, dreigender dan de wolken, toen om kwart na zes op zondagochtend 7 juni ruiters en bedevaarders startten om de aloude **Kesterweg**, de bedetocht langs de dorpen van het historische Kestergewoud, af te leggen. Traditioneel doet de fanfare, au grand complet!, de bedevaarders uitgeleide. En het dorp mocht het horen.

Na het familiaal ontbijt ten huize Anne-Mie en na het vervullen van de burgerlijke kiesplicht waren onze muzikanten alweer paraat om de 'kleine processie' te vergezellen naar de Sint-Jozefskapel. Vermoeid maar gelukkig **en droog** keerden allen terug naar het dorp, naar de kerk, de molens en de schietkramen, de wachtende families en de hard verdiende verlossende verfrissing. Met een plechtige zegening van paard en ruiter op het dorpsplein door pastor Guido en met een laatste Tantum Ergo in de kerk, werd onze middeleeuwse traditie alweer met een jaartje verlengd.



Marlies De Maeseneer



Heleen De Dobbeleer

Op de agenda

Herfelingen: een Waanzinnig Weekend

Terwijl de meeste Ware Broeders met vakantie zijn, en dus hun waanzinnig weekend grandioos missen, zullen onze muzikanten op zondag 19 juli 2009 hun goed hart, hun goed humeur en hun genereuze bereidheid tonen om dit Weekend met stemmige muziek op te luisteren tijdens de zomerse middaguren... Er zal stemming zijn in de tent, want het aanbod wordt een spetterend **Rock-and-rollconcert**, een verruimde versie van het Kermisconcert gegeven in 't Jagershof van 5 juni.

Buurtfeest in de Patattestraat

Het eerste optreden van onze fanfare op een buurtfeest vond plaats in de Patattestraat. De bewoners van de Mierenberg en de Schoonscheenstraat ontmoetten er, voor het eerst, hun burens van de Patattestraat. En men spreekt onder muzikanten nog met pretogen over die eerste keer en over de guitige effecten van de zuiderse sangria. Inmiddels is dit gezellig buurtfeest ook voor ons een vrolijke traditie geworden. Op zaterdag 5 september zijn we er weer van de partij.



Dirigente Dorien Bosmans



Marnik Vanden Daele met zijn indrukwekkende bastuba

En er wenken nog meer activiteiten.

Men notere alvast het jaarlijks eefestijn tijdens het laatste weekend van oktober, zijnde dit jaar op 24 en 25 oktober, en de plechtige hulding van onze oud-strijders op 11 november. Kerstmis heeft sowieso een vaste plaats verworven en verrassingen rond het nieuwe jaar zijn niet uit te sluiten.

Maar daarover lezen onze leden meer wanneer het moment daartoe rijp is!

Alvast ook bedankt... al wie steunt en sponsort!

De subsidiërende overheden: **Provincie Vlaams-Brabant** en **Gemeente Gooik**
De **parochie Sint-Martinus Kester**, de **Gilde van het Paardenvolk Kester** en **OKRA – trefpunt Kester**

Michel Doomst, burgemeester en lid van de Kamer van Volksvertegenwoordigers

Inge Jacobs, schepen - Langestraat 33A, Kester

Jos Walravens – Molenstraat 33, Kester

Herman en Rosita Dewit – Molenstraat 62, Kester

Remitrans – Internationaal transport – Molenstraat 14, Kester

A.D. Delhaize (Julien en Greta Schelck) – Gooik

Century 21 VMT NV – 1740 Ternat, Assesteenweg 243 (0473/74 19 12) en
1755 Kester, Edingsesteenweg

n.v. Olympia, – Herfelingen, Steenweg naar Asse 183 (054/56 64 23)

De Knijf Drukkerij – Gooik, Edingsesteenweg 51 (02/532 44 37)

Peter Minnaert – schilderwerken, Bogaarden, Terheugenstraat 17 (02/356 03 00)

Garage-Carrosserie P. Christiaens – Leerbeek, Ninoofsesteenweg 105A (02/582 99 57)

Bloemen 't Heideroosje – Leerbeek, Edingsesteenweg 181 (02/532 12 86)

Café-Feestzaal Jagershof – Kester, Bruneastraat 36

Apotheek Peggy De Pril – Kester, Edingsesteenweg 268 (054/56 76 67)

Hoeve van het Waterblok, (familie Dekens) – Kester, Peverstraat 16 (054/56 60 33)

Albert en Augusta Vanrompaey – **Musch**, Kaardeloodstraat 91 b1, Ninove,

Gilbert Van de Ville, Kester, Bruneastraat 6

Bvba Cochez – binnenhuisinrichting, Kester, Edingsesteenweg 301 (054/56 82 58)

Decoster, Groothandel Bouwmaterialen – Kester, Peverstraat 24 (054/56 84 71)

Cyclo Cosyns - fietshandel, Kester, Langestraat 18 (054/56 88 73)

en **alle gulle sponsors**, ook zij die wensen **anoniem** te blijven, **alle steunende leden** en de vele **abonnees** van onze **Naklanken**, samen meer dan 200 gezinnen!

Wij vergeten evenmin in onze dank te betrekken zij die steeds bereid zijn hun handen uit de mouwen te steken telkens de fanfare beroep doet op hun kracht, hun ervaring of hun goede raad. Onmisbaar zijn jullie allemaal! Bedankt!

Poëzie is ook muziek...
muziek is ook poëzie.

RODE BEUK

Dit was zijn laatste grote vriend, de wachter
 bij de helse pijnen van zijn bed,
 de reuze houten pleister op de wonde
 die niet, nooit meer genezen zou.
 De beuk: hij keek hem aan, er was nog hoop
 en elke tak torste duizend bladeren toen

Paul hier uit zijn stad werd langsgereden.
 Maar het was reeds volop herfst en winter
 in zijn lijf, géén lente die hem nog genezen zou,
 géén zomer die het bloed door aders stuwt.
 Hier keek hij tegen overmacht en ziekte aan,
 hier zocht hij rust in vallend blad en

de niet te tellen neergevallen noten uit alweer
 het onafgewerkte Eerste Boek van Schmoll.
 Zacht sprak hij de vertrouwde takken aan
 die zijn stem naar stam en wortels stuurden.
 Waar zij één werd met de stenen en de grond,
 het koude voorspel op de naderende dood.

Willie Verhegghe,
 stadsdichter van Ninove.

Uit *Terug naar de toekomst*, gedichten uit 1967-2007,
 in 2007 uitgegeven door het Poëziecentrum vzw, Gent.